

KISS DÉNES

IFJÚSÁG, IFJÚSÁG

A gyerekkor itt fogócskázik kezemügyében.
Hallom mezítlábas trappolását.
Csak az eget nem dúcolják nyárfák,
mint régen. A fákat kivágták.

Mint régen, olyan közel van s olyan távol
az anyám, az apám.
Lázasan örökös futástól,
hazámat átugorhatnám.

Hazámat átugorhatnám. Kerítések fölött
öregasszonyfej-köcsögök
s napraforgók könyökölnek.
Bozótban indián sündörög.
Nem éri talpa a földet.

Házunkat átugorhatom. Szétnyílt falak fölött
szágulunk meseparipákon.
Combunkra csalán korbácsol bíbort.
Szívünkön nappal is átvérzik az átom.

Szemünkből nappal is kicsordul az álom
s előnti meleg áradatával a tájat,
térdig gázolok mocsaras szivárványban.
Titkolom részeges apámat.

Dicsérjük részeges apánkat.
Fejünk átveri az ég nagy üstfenekét;
átnézünk csillagok parazsára.
Egy-egy lány félve adja kezét.
Meghalunk úgyis nemsokára.

Meghalunk úgyis nemsokára.
Indiánarcunk, mint eldobott maszk,
kivágott erdők alján hever.
Verseket mormolunk, nem panaszt,
s fütyörészünk, ha sírni kell.